

JORDI GARCIA

Parlem de la Gina

És difícil escriure un article com aquest sota els efectes d'un impacte emocional. Fa una mica de por deixar parlar el cor lliurement quan encara hi sents la tremolor que l'ha commogut.

Però vull escriure aquest article i vull fer-ho ara, abans de Sant Jordi, per recomanar-vos, suggerir-vos, demanar-vos, que compreu el llibre de l'Elisabet Pedrosa *Criatures d'un altre planeta* (Dèria Editors).

He acabat fa només unes hores de llegir aquesta *Crònica d'una lluita contra la síndrome de Rett* i no sé com ordenar les emocions que m'ha provocat. Tinc clara la primera: estic profundament commoguda per la facilitat amb què s'hi descriu un sentiment tan

antic, tan universal, tan natural com l'amor entre una mare i una filla. L'Elisabet Pedrosa ha sabut trobar les paraules –les mateixes de sempre però que aquí semblen noves de trinca– per compartir aquest tendríssim lligam. Com quan, a propòsit del desesper que li provoquen els sofriments de la seva filla Gina, l'Elisabet diu que “el meu benestar passa pel seu, deu ser això ser mare”.

Després d'això, aquest llibre m'ha regalat reflexions sàvies, regades pel brollador incessant que es

La síndrome de Rett és una malaltia neurològica invalidant que causa la descoordinació del cos

va instal·lar dins l'autora quan li van diagnosticar a la seva filla aquesta greu discapacitat. Un brollador de por, d'angoixa, de sofriment del gros. Però també de les emocions més diverses que la vida ens pot oferir: la puresa de l'amor, l'afany de superació, l'esperança, la valentia.

És un llibre tan ben escrit, tan sàviament construït, tan delicadament impactant.

L'Elisabet Pedrosa exposa amb una sinceritat que no agrideix –i això és tan difícil– la seva petició per al lector, per a tots

nosaltres: “No vull compassió, sinó simplement que us poseu –una mica– a la meua pell i que m'entengueu i compartiu amb mi el dolor; crec que així se'm fa més fàcil de portar. Compartir, que m'acompanyeu, no sentir-me sola en aquest maleït viatge”.

Acompanyem-la: compreu aquest llibre per Sant Jordi, regaleu-lo, recomaneu-lo.

El llibre s'ho val i, a més, un euro i mig del que en pagueu es destinarà a la investigació de la síndrome de Rett. Els principals beneficiats per aquest gest, però, sereu vosaltres mateixos. L'autora diu que si l'haguessin preparat, ja no per a la disminució sinó per a la diferència, potser li hauria estat més fàcil. Llegir el seu llibre és una bona manera de preparar-se, feu-me cas.